

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Poëticum exemplum diuitis, vitam prolongare cupientis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

porum pessimã. Hinc Scriptura ait: *O mors, quàm amara est memoria tua, homini pacem habenti in substantijs suis; viro quieto, & cuius via directã sunt in omnibus, & adhuc valenti accipere cibum? O mors bonum est iudicium tuum homini indigenti, & qui minoratur viribus, defecto etate!* Quemadmodum itaq; Lazarus mortem non timuit, sed sperauit; quia nouerat, mortem sibi esse finem malorum, principium bonorum; ita diues à morte abhorruit, quia sciuit eam esse sibi finem bonorum, & principium malorum. Siquidem illi postea dictum est: *Fili, recordare, quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala: nunc autem hic consolatur, tu verò cruciaris.* Illius crux fuit temporaria, tua erit aeterna; tua voluptas erat fluxa & breuis, illius semper durabit. Sicut ergo illius mors fuit *preuiosa*, ita tua *pessima*. Ad quem finem quisquis respicit, more sapientum, utique non solùm patienter, verùm etiam libenter fert paupertatem, vt quæ exitum habet longè latiore ac securiorem.

Quàm autem inuiti sese sinant ex hac vita expelli, quibus est aurum, & omnis rerum copia, qua sunt irretiti, eleganti dialogo Lucianus expressit. In eo enim cùm Charontem induxisset de Mercurij, in animabus sistendis, nimiam morã quiritantem; Mercurius sudore madens, ac pedibus puluere conspersis, crebroque anhelans, suspirijsque assiduis fatigationem professus, tarditatem suam excusat, quòd tempus insumpserit, in scelesto quopiam (& monstrabat eum) aufugiente prosequendo. Aufugisse verò illum, quòd diutiùs viuere cogitaret; esse autem vel regem quempiam, vel tyrannum, quantum quidem ex eiulatu eius conijcere licuerit: *nam ingenti quadam ex felicitate se deiectum querebatur.* Quamuis enim filium Parcarum iam defecisset, stultum tamen superuiuere omni modo conatum, ac planè euasurum fuisse, nisi pauperculus aliquis Philosophus, qui baculum manu gestabat, auxilio fuisset, itaque diues ille comprehensus alligatus vinculis esset. Ex quo enim eum Atropos Mercurio tradiderat, per omnem viam se retrahere atque obniti numquam desistit captiuus. Quin pedibus solo oppositis, ita se affirmavit, vt inter ducendum Mercurio non parum negotij exhibuerit. Aliquoties supplicabat, ac deprecabatur, ingentia daturum se pollicens, si vel paululum dimitteretur. *Megapenthes autem Lacyda filius, tyrannus is erat, qui ad super-*

Psal. 115. 19.
Psal. 33. 22.
Eccli. 41. 2.

Luc. 16. 29.

II.

Lucian, in
Cataplo, sive
tyranno.

III.

ros remeare cupiebat, vel prece, vel pretio id obtinere nitens, Cuius rei cum ex ipso tyranno causâ audire vellet Clotho, respondit, domum se semiperfectam reliquisse, quam vellet ad fastigium perducere: quin, (quia eum nugas agere dicebat Clotho) saltem vnum diem apud superos adhuc degere vt sibi liceret, rogabat; quo tempore de pecunijs vxori nonihil iniungeret, atque vbi defossura thesaurum habuerit, demonstraret; quem oppidò dolebat in Megaclis inimici sui manus deuenturum. Dolebat etiam murum manere imperfectum; & nauium stationem inchoatam; & Pisides sub iugum nondum missos; & Lydis tributum non imperatum; nec sibi adhuc magnificum monumentum erectum; nec inscripta & commentarijs credita, quæ in vita gesserat; quibus expediendis, non vnum diem, sed viginti annos consumturus erat. Dolebat, vxorem suam seruo, filiam tyranno in manus venturam; statuas & imagines sibi erectas, euertendas; neque illorum vllum, qui eum, tamquam amicissimi, instar Numinis alicuius adorauerunt, obstiturum; & mille alia talia. Nam auro, argento, purpurâ, peristromatis, equis, cœnis, famulitijs, delicijsq; omnibus carendum erat; ac insuper Rhadamanthi iudicium vehementissimè metuebat; apud quem suas crudelitates ac libidines, aliaque flagitia foierat acriter accusanda; à quo, quia & ipse noua supplicia, & ad immanitatem suam explendam recens inuenta in terras induxerat, præter alias pœnas, iussus est, non more ceterorum bibere ex obliuionis fonte, vt hoc pacto tantò grauiora tormenta persentisceret, recordans, semperque animo versans, & quis fuerit, & quanta apud superos potentia prauauerit: maximè autem, cum animo identidem recoleret, quantas doloribus, quantas delicias ac voluptates commutârit, ex Croëso Irus, ex fortunato infelicissimus factus. Hæc ferè, & plura de *peſsima* diuitis morte Lucianus.

III.

At de Cynisco paupere, & Micyllo sutore, omnia in contrarium recenset, qui Hecates cœnâ ac ouis lustralibus, cumque his sepiâ crudâ, deuoratis vitam finiére: illudque solùm, contra Parcas, questi sunt, quòd tam longo tempore, apud superos errare, permissi essent; & Lachesis vniuersam colum ferè illis solis adglomerasset. Nimirum adeò pauperes erant, vt eam ob causam se à Morte contemni ac negligi arbitrarentur, neque exiguam esse iniuriam.